

**ARBEIDER – STUDENT – LÆRER – ELEV — ENHETSFRONT
MOT MONOPOLKAPITALENS RASJONALISERINGSFRAMSTØT**

TILKAMP

SUF(M-L)S SKOLEAVIS NR.4/1970

25 ØRE

LESERBREV

Artikkelen i «Til Kamp» nr. 3 om narkotikaspoørsmålet, synes jeg var svært interessant. Jeg har selv erfart at påstanden om at hasj og andre narkotiske stoffer pasifiserer og sløver progressiv ungdom holder stikk.

Et annet emne jeg mener bør tas opp er ungdommens forhold til popmusikken, og hvordan den enorme industrien som har vokst opp omkring popmusikken tjener grovt med penger på folk som liker moderne musikk.

Jeg håper at «Til Kamp» i et seinere nummer kan ta opp disse spørsmålene fordi de kan ha interesse for svært mange av oss unge.

Skoleelev.

*Det kommer en artikkel i neste nummer.
red.*

Kameratar!

Eg har eit par kommentarar til TIL KAMP om narkotikaspoørsmålet i nr. 3. I byrjinga av artikkelen står det: «Årsaken til at fler og fler ungdommer begynner å røyke hasj, er at de er fundamentalt misnøyde med det kapitalistiske samfunnet . . .» Då folk las dette , syntes dei at det heile var berre tull, men når dei hadde lese heile artikkelen sa dei at det sto mykje bra. Einskilte kasta likevel bladet frå seg etter å ha lese første setningane.

Eg trur det ville vere betre å kome med analysen av narkotikaspoørsmålet først og så la desse setningane inngå i konklusjonen, i staden for nærmast å la konklusjonen kome først. Dei fleste som startar med narkotika, er tross alt ikkje klar over den verkelege grunnen til at dei brukar stoffet.

Eg er klar over at det politiske nivået ligg mykje høgare på skular andre stader, og det er svært vanskeleg på få sider å skrive slik at alle kan forstå det, men eg trur at iallefall nokre artiklar (som den om dei standardiserte prøvene) bør være enklare. Dei må kunne skjonast av nye folk. Det treng ikkje ta så mykje plass å forklare ei sak på nytt.

Fram for eit endå betre TIL KAMP !

Skuleelev Vestlandsbygd

**KJØP
OG LES:**

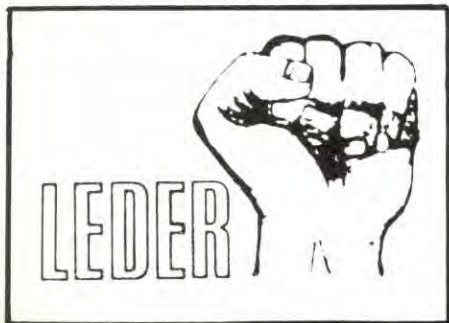
RØDE ★ GARDE

**ORGAN FOR
SOSIALISTISK UNGDOMSFORBUND(MARXIST-LENINISTENE).
6 NUMMER PR. ÅR. ÅRSABONNEMENT KR. 7,-
GRUPPEABONNEMENT (MIN. 5 AB.) KR. 5,- PR. ABONNEMENT.
ADR. BOKS 6159, ETTERSTAD OSLO 6, POSTGIRO 20 60 68.**

LIKER DU DEG PÅ SKOLEN ?

Størstedelen av ungdommen liker ikke å gå på skolen. En del hater den rett og slett og føler skolegangen som en plage. Likevel blir de tvunget til å fortsette. De må ha en viss »allmennutdanning».

Elevene føler at noe er galt med skolen, men samtidig får de et inntrykk av at det er nytteløst å gjøre noe for å rette på forholda. Skolemyndighetene forsøker for enhver pris å dekke over og tilslore de *virkelige* grunnene til at de fleste elevene misliker seg. Pedagoger og psykologer

jobber på heltid for å finne alle mulige »løsninger» på problemet.

Før ble elevene tvunget til å »lære», nå skal de lures til å interessere seg for undervisningen i skolen. Elevene får lov å sette pultene sine som de vil, får arbeide sammen i grupper osv. Skolemyndighetene forsøker å gi folk inntrykk av det er *måten* det blir undervist på som er den grunnleggende årsaken til den utbredte misnøyen med skolen. Vi vet at dette ikke stemmer.

En betingelse for at elever skal like seg på skolen, er at de *virkelig* interesserer seg for det de skal lære, at stoffet angår dem. Det store flertallet av norske elever kommer fra folket, foreldrene deres er

arbeidere, bønder, fiskere og lavere funksjonærer. Omhandler så det vi lærer i skolen folkets kår sett fra folkets side, angår det elevene i dag? Nei – avgjort ikke.

Vi lærer av historiebøkene om konger og kriger i tidligere tider. Stoffet som omhandler vår egen tid er forvrengt og forfalsket slik at det skal passe dem som har makta i samfunnet og over skolen – borgerskapet. I norsktime leser vi verker av Ibsen og Bjørnson, forfattere som på en bra måte tar opp *borgerskapets* problemer, men som er uinteressante for det store flertallet av norske elever. Samfunnskunnskapsboka forteller oss at vi lever i et samfunn der folket har makta og arbeider og kapitalist har samme interesser. Det samme går igjen i andre fag, geografi, religion, engelsk, tysk og fransk.

Felles for alle fagene er at de legger fram *borgerskapets* problemer og borgerskapets syn på de forskjellige sakene. Det er klart at dette ikke interesserer elever flest!

Borgerskapet *kan* heller ikke la fagene få et annet innhold som omhandler elevenes og folkets situasjon sett med folkets øyne. Det ville bety at borgerskapet begikk sjølmord.

Mange elever spør både seg sjøl og andre *hvorfor* de egentlig går på skolen. Svaret er at vi går på skolen for å tilfredsstille *borgerskapets* krav til utdannet arbeidskraft. Dersom kapitalistene ikke har folk med god nok utdanning, vil fortjenesten deres bli mindre. Vi går på skolen for at kapitalistene skal tjene så

forts. s. 5

FLYKAPRINGER

IKKE I DET PALESTINSKE FOLKETS INTERESSE

Vi har i den seinere tida vært vitne til en rekke flykapringer i tilknytning til krigen i Midt-Østen. Disse flykapringene er blitt utført av medlemmer av folkefronten for Palestinas frigjøring (PFLP). Organisasjonen er nylig blitt suspendert av sentralkomiteen i den palestinske frigjøringsbevegelsen (PLO). Grunnen til dette er at marxist-leninistene i PLO har sett at PFLP ikke har noen støtte massene, men at de bare er en liten klikk av intellektuelle som driver »folkekrig» etter sin egen oppskrift.

I motsetning til Al Fatah som driver en riktig politikk i samsvar med formann Maos teorier har PFLP ikke forstått vik-

tigheten av å følge disse teoriene og trekke lærdom av andre folks frigjøringskamper. De ønsker blant annet å gjennomføre den sosialistiske revolusjonen uten å gå innom det nødvendige nasjonaldemokratiske stadium. De vil gjennomføre revolusjon og føre kamp mot imperialistene uten å støtte seg på alle de anti-imperialistiske kreftene som også innbefatter det nasjonale borgerskapet. Dette er noe som alle marxist-leninister skjønner er rein eventyrpolitikk og derfor vil avvise.

Flykapringene som er et ledd i denne eventyrpolitikken tar marxist-leninister derfor avstand fra. Kapringene reduserer

Fly kapret av PFLP

massene til tilskuere i stedet for å aktivisere dem i kampen. Når vi i tillegg vet at aksjoner som flykapringene kan bidra til å rettferdiggjøre en militær innmarsj for å knuse den palestinske frigjøringsbevegelsen er de helt klart at vi må ta avstand fra slike aksjoner.

Men det er også fortsatt viktig å understreke at enheten ved fronten stadig vokser og er i samsvar med Al Fatahs riktige politiske linje. Derfor vil PLO overvinne sine indre motsetninger og de fleste organisasjonene vil stå samlet på den riktige linja i tida framover.

forts. fra s. 3

mye som mulig på oss når vi går ut i arbeidslivet.

Men samtidig som kapitalistene ønsker at vi skal ha en så »god» utdannelse som mulig, vil de bruke så lite som mulig penger til utdanningsformål. Derfor ser vi at skolemyndighetene nå forsøker å skjære ned utgiftene på skolene ved forskjellige rasjonaliseringstiltak som f. eks. 5 dagers uke, standardiserte prøver og nytt karaktersystem.

Elevene har alltid vært misfornøyd med skolen på grunn av at undervisningen har et fullstendig borgerlig klassepreg. Grunnen til at misnøyen har blitt sterkere i den seinere tida, er nettopp at det er blitt *hardere* å gå på skolen på grunn av de nevnte rasjonaliseringstiltaka.

Elevene har reist kampen mot rasjonaliseringa på mange steder og flere skoler vil komme med etter hvert. Det gjelder at hver enkelt av oss aktivt tar del i kampen for å forsvare interessene våre.

REIS KAMPEN PÅ DIN SKOLE!

**KJØP
OG LES**

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE I ALLE LAND, FOREN DERE ! ALLE REAKSJONÆRE ER PAPIRTIGRE !

ABONNEMENT TEGNES VED Å SENDE KR. 12 TIL KLASSEKAMPEN, BOKS 6159 ETTERSTAD, OSLO 6. POSTGIROKONTO 20 66 99.

ELEVER I UTKANTSTRØK HAR STORE PROBLEMER

Vi er i dag vitne til ei stadig økende avfolkning av utkantstrøka. Dette er ei form for tvangsflytting som er imot folkets interesse. En kan spørre seg hvordan slike ting kan skje i et samfunn som sier seg å være styrt av folket. En analyse av de rådende maktforholda i vårt land vil fortelle hvordan. Norge er et land hvor monopolkapitalen rår og hvor samfunnsutviklinga blir bestemt av de behov monopolkapitalen har for å opprettholde sin stilling. Dette må gjøres ved å velte stadig større byrder over på folket. I utkantstrøka merker en dette tydelig gjennom ei stadig sterkere strukturrasjonalisering. Fiskere og bønder blir frarøvet sitt næringsgrunnlag og blir tvunget inn i de store sentra der monopolkapitalens behov for arbeidskraft er størst.

Også innenfor skolesektoren har vi de samme tendensene. Skoleelevene skal utdannes på monopolkapitalens premisser. Det vil si på den hurtigste og billigste måten og at de byrdene dette medfører skal veltes over på folket.

I Lurøy kommune på Helgelandskysten har befolkningen i årevis stridd med store vansker innafør utdanningssektoren. Lurøy kommune består av seks skolekretser. Kommunen har ingen videreutdanning utover folkeskolen å gi elevene. Tidligere drev Rødøy og Lurøy kommuner realskole på Nesna (nabokommune til Lurøy). Nesna kommune har nå innført ni-årig skole og på grunn av de

økonomiske vansker dette medførte for Lurøy og Rødøy kommuner måtte realskolen nedlegges. Det ble søkt om statsstøtte til fortsatt drift av realskolen, men dette ble avslått. Elevene i Lurøy må derfor søke til sentrale steder som Sandnessjøen, Mosjøen og Mo i Rana for å få videre skoleutdanning. En kan selv tenke seg de problemer dette medfører for skoleelever i 14–15-årsalderen.

Lurøy kommune har konkrete planer om å innføre niårig skole, men den økonomiske ramme tillater ikke bygging av mer enn en, høyst to skoler. Dette har skapt strid mellinnbyggerne om skolens beliggenhet. Skolekretsene spilles ut mot hverandre og spliden fører til at den virkelige fienden tildekkes. Monopol-

Stadig flere gårder blir fraflytta.

kapitalen er her som alle andre steder ikke interessert i å betale utdanninga av sin egen arbeidskraft. Byrdene skyves over på folket.

De forskjellige skolekretsene er fordelt på øyer og fastland. Sentraliseringa av ungdomsskolen vil medføre store ulemper for de fleste elvene, så som lange buss- og båtreiser og internatopphold.

Dette er forholda i dag. Vi veit at strukturrasjonaliseringa ikke vil stanse opp, og utkantbefolkningen vil stadig sterkere få føle monopolkapitalens framstøt. Dette vil gjøre særskilt sterkt gjeldende hvis Norge blir medlem i EEC. For utkants- og kystdistriktene hvor hovednæringa er jordbruk og fiske, vil

EEC-medlemskap få katastrofale følger. Jordbrukets inntekter vil bli redusert med mellom 2/3 og 1/2 av det de er i dag, og den norske fisker må konkurrere på like fot med stor-kapitalistiske fiskeriselskaper i EEC-landa.

Dette vil i praksis si at næringsgrunnlaget i utkant- og kystdistriktene nesten helt vil falle bort.

Når en så vet at skolen alltid har, og alltid må utvikle seg i takt med samfunnet for øvrig, så betyr det at en også på skolefronten vil få merke ei hardere rasjonalisering ved et EEC-medlemskap. Derfor må norske skoleelever sammen med resten av det norske folk, gå til kamp mot norsk EEC-medlemskap.

VIETNAM UKA

Hovedparolen for årets Vietnam-uke i tida 19.-25. oktober, var »Bryt med Saigon-juntaen!» I løpesedler og annet materiale som særlig ble spredd på arbeidsplasser, skoler og boligområder, ble det lagt særlig vekt på å vise det norske folks interesser med Vietnams folk mot imperialismen, og at å presse frem et brudd med Saigon-juntaen ville være et viktig bidrag fra oss i denne kampen.

FNL-gruppene over hele landet la stor vekt på å få i stand aksjonsenhet med flest mulig politiske organisasjoner om de enkelte arrangementer på stedet. Brorparten av de 15 000 eksemplarer som var trykt av »For Vietnam» (nr. 3), ble solgt på stands, på møter og under demonstrasjoner. Demonstrasjoner ble arrangert i Oslo, Bergen og Trondheim. I Oslo ble det dessuten holdt en godt besøkt fotoutstilling på Universitetsplassen. En seksjon der framstilte Saigon-juntaens terror

og forbrytelser mot folket. En annen var viet Vietnamarbeidet i Norge. På Universitetet i Oslo ble det 20. oktober holdt et møte om studentenes kamp mot juntaen i Vietnam, og om viktigheten av å sette norske studenters interessekamp i sammenheng med kampen mot imperialismen.

På møtet etter demonstrasjonen i Oslo 23. oktober talte Dag Nicolaisen fra Solidaritetskomiteen for Vietnam. Det ble også holdt en appell fra den nystartede »Arbeidsgruppa for et fritt Palestina».

Tirsdag 27 oktober møtte Solidaritetskomiteen en delegasjon tidligere fanger fra den beryktede fangeøya med tigerburene, Con Son.

Vietnam-uka ble arrangert i nært samarbeid med PRR's informasjonskontor i Oslo, og representantene derfra deltok i de arrangementer de kunne rekke over.

LÆRERE MOT 5-DAGERS UKA

På en ungdomsskole i Bærum ble det vedtatt enstemmig en uttalelse blant lærerne. Redaksjonen i *Til Kamp* synes de krav som blir framsatt i denne uttalelsen er helt riktige krav, og vi mener disse krava bør tas opp både av lærere og elever rundt om på skolene.

I uttalelsen heter det blant annet:

1: En uttrykkelig betingelse for at vi skal kunne godta 5 dagers uke med 30 timer er at *lærernes lesetid nedsettes i samme grad som elevenes, nemlig med 1/6*. Dersom dette ikke gjennomføres vil like mye arbeid som før måtte gjøres av 1/6 færre lærere. *Det er videre en forutsetning at en slik nedsettelse av lesetiden ikke må føre til nedsettelse i lønn. Samtidig må elevenes hjemmearbeid reduseres slik at lørdagen virkelig blir en fridag. Pensum må derfor reduseres i takt med timereduksjonen.*

2. Dersom disse betingelsene ikke gjennomføres vil vi bestemt avvise innføringen av 5 dagers uke og gå inn for å beholde den nåværende ordning med 6 dagers uke.

3. Alternativet med 35 timers uke vil etter vår mening påføre elevene så store belastninger at vi vil se bort fra det. Vi tror at en slik ordning særlig vil gå ut over de elevene som fra før av har størst problemer med å tilpasse seg skolesituasjonen. Særlig for disse elevene vil siste delen av dagen bli verdiløs og være en kilde til utilfredshet, noe verken lærere, elever eller foreldre er tjent med.

Det heter videre: »Vi oppfordrer med dette alle lærere i landet til å diskutere denne uttalelsen. Spesielt mener vi det er viktig å komme fram til effektive metoder, dersom det blir nødvendig med kamp for våre krav i denne forbindelse. På det nåværende tidspunkt tror vi at det viktigste er å vise gjennom uttalelser at vi står samlet og at vi forbereder oss på å treffe de nødvendige tiltak i samarbeid med elever og lærere.»

Til Kamp sender denne oppfordringen videre. Ta opp disse krava, få diskusjon på 5 dagers uke i klassen, i elevrådet, gymnassamfunnene osv. Spre kjennskap til 5 dagers uka, still krav og vær forberedt på kamp.

BARE ORGANISERT KAMP GIR SEIER !

Helt fra tidlig i vår ble det på «Katta» i Oslo ført diskusjon om standardiserte prøver blant elevene. Flere og flere forsto at disse prøvene var et alvorlig framstøt mot lærere og elever, at de ville forverre arbeidsforholda i gymnaset. Derfor ville vi bekjempe det nye prøvesystemet.

Noen uker før sommerferien fikk enkelte 1.-klasser høre at de skulle ha en normert prøve. 1.-klassene forberedte seg straks på kamp ved å vedta resolusjoner mot standardiserte prøver og ved å gjøre vedtak om at prøven skulle bli boikottet.

Da skolebyråkratene fikk høre om boikottvedtaket, ga de straks elevene beskjed om at prøven de skulle ha ikke kom fra sentralt hold likevel. På denne måten

greide de å forhindre boikotten. Imidlertid viste det seg da prøven kom, at det virkelig var en sentral oppgave.

Erfaringene vi høstet av denne saken, var at skolebyråkratene ville bruke alle mulige knep for å gjennomføre det nye prøvesystemet. Derfor var det nødvendig med en mye bedre organisering av kampen. Vi måtte ha en *fast, enhetlig ledelse* som kunne sikre at vi ikke gikk i flere av byråkratenes feller.

Etter skoleferien kunne vi føre kampen videre på et nytt og bedre grunnlag. Flere av elevene som sto i spissen for skolearbeidet hadde i ferien gått i gang med

forts. neste side

Stor oppslutning om møtene på «Katta»

forts. fra forrige side

studier i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning spesielt med henblikk på skolekampen. Dette skulle vise seg å være av stor betydning for den videre motstanden mot prøvene.

Vi oppsummerte vårens erfaringer og kom fram til at hovedfeilen, ved siden av mangelen på fast ledelse, hadde vært at de mest aktive på skolen ofte satte i gang aksjoner på eget initiativ uten å vite hva elevmassen mente om saken. Som Mao Tsetung sier: «Skal en kunne holde et nært samband med massene må en ta utgangspunkt i massenes behov og ønsker. Alt arbeid for å tjene massenes interesser må ta utgangspunkt i massenes behov og ikke i noe ønske fra en enkeltperson hvor velmotivert det enn måtte være.» Og: «Om vi ville prøve å sette inn med en offensiv når massene ennå ikke er våknet opp, ville det være rene eventyrpolitikken.»

Således ble det klart at den første oppgaven måtte være å virkelig gjøre kampen mot de standardiserte prøvene til elevenes egen kamp. Hele elevmassen måtte få forståelsen av at motstand mot prøvene var nødvendig. Derfor ble det nå arrangert grundige diskusjoner i alle klassene. Resultatet av diskusjonene var at resolusjoner om boikott av de sentrale prøvene etter hvert fylte veggvis på skolen.

Klassediskusjonen ble så oppsummert på et allmannamøte der en resolusjon hvor elevene sa klart fra at de ville boikotte alle standardiserte prøver ble vedtatt mot 4 stemmer. Selv om bare en klasse fikk en standardisert prøve, ville alle de andre elevene gå til støtteaksjoner.

Grunnlaget for kampen var lagt. Nå gjaldt det for det første å sikre en god organisering, for det andre å få flest mulig lærere til å gå imot prøvene. Om organiseringa av boikotten lærte vi mye av

vårens streikekamer i arbeidslivet og av organisasjoner som Faglig Studentfront. Det ble klart at vi måtte opprette *aksjonsenhet* på skolen mot prøvene. Den skulle organiseres ved at de mest aktive og progressive i hver klasse gikk sammen til en *aksjonskomite* som skulle arrangere boikotten i klassen sin. Alle aksjonskomiteene måtte komme sammen og velge en *sentral boikott-ledelse*.

Aksjonsenhetens oppgave blir å legge opp et grundig opplegg slik at boikotten virkelig blir gjennomført når den første prøven kommer. Dessuten må agitasjonen mot prøvene føres videre, spesielt overfor lærerne og de elevene som ennå er usikre på boikotten.

Midt under organiseringsarbeidet fikk vi det første tegnet på at skolebyråkratene begynner å frykte elevenes enhetlige kamp, og derfor vil prøve å splitte oss opp. Folk fra *Forsøksrådet* kom til skolen

og ville ha ... møte med alle elevene der de skulle »orientere» om de standardiserte prøvene. På møtet brukte byråkratene alle mulige tåkete og »pedagogiske» talemåter for å forsvare sentrale prøver og å spre forvirring blant elevene. Dette ble påvist og byråkratenes argumenter ble avvist. Forsøksrådet hadde sparket seg selv i baken: Etter møtet sto elevene mer samlet enn noen gang før.

I dag er det startet aksjonskomiteer i nesten alle klasser og en sentral boikottledelse er i arbeid. Dette vet skolemyndighetene og de vil derfor sikkert ikke ta sjansen på å komme med en stor normert prøve for mange klasser på skolen med det første. I stedet vil de forsøke med en snikinnføring av prøvene slik vi så det i vår. Vi vil aldri få standardiserte prøver i mer enn en klasse om gangen, og i begynnelsen vil vi få beskjed om at prøvene ikke kommer fra sentralt hold, men at lærerne bruker dem på eget

initiativ »for å få repetert pensum på en grei måte» osv.

Vi må være forberedt på en vanskelig og langvarig kamp som vil kreve høy beredskap av elevene. Men overfor en samlet elevmasse vet vi at skolebyråkratene vil stå maktesløse og vår kamp vil gi seier!

BEKJEMP RASJONALISERINGSFRAMSTØTA!

forts. fra s. 13

ble kjent, gjorde også de streikende det klart overfor skoleledelsen at de protesterte, og de henstilte om at elevene måtte inntas igjen og videre forføyninger ikke måtte skje.

Avisene slo nå dette stort opp, men gjorde lite for å gi et virkelig bilde av hva som hadde skjedd – noen var åpenbart bare ute etter sensasjonsstoff som kunne brukes både mot elevene og sporveisbetjeninga – altså et splittelsesframstøt.

Elever og lærere fikk imidlertid gjennom et allmannamøte om saken før lærerrådsvedtak om eventuell utvisning. De to elevene hadde nemlig ikke skilt seg spesielt ut i støtteamet, slik at anklagene mot dem enten var gale eller uholdbare for utvisning. Møtet vedtok dermed at skoleledelsen måtte gå tilbake på sine tiltak.

Det viktigste å merke seg ved disse hendelsene er det kampefelleskapet elever–lærere–arbeidere som oppsto i og med sporveisbetjeningas reaksjon på utvisningene. Begge gruppene hadde kjempet mot samme sak – rasjonaliseringa – og nå sto de samlet for å slå borgerskapets angrep tilbake. Felles front med arbeidsfolk er en forutsetning for at skoleelever skal vinne fram i kampen på skolene.

ENHET ARBEIDERE–SKOLEELEVER– LÆRERE!

KAMP MOT 5-DAGERS UKA NÅ !

Vi har 5 dagers uke i over 100 kommuner her i landet. Dette er mange kommuner, og fler vil komme til i skoleåret 71/72. I svært mange av kommunene som har begynt med 5 dagers uke har innføringa av denne gått smertefritt, dvs. uten noen særlig grad av motstand fra verken lærere eller elever. Årsakene til dette kan være mange, dårlig kjennskap til hvordan den virker, dårlig kunnskap om de virkelige årsakene til at 5 dagers uka blir innført i den norskskolen. Skoleåret 71/72 blir et viktig år. Det foreligger nå et forslag til ny normalplan for grunnskolen, dvs. hele den 9-årige skolen, dette er etter departementets planer tenkt satt ut i livet fra 71/72. Dessuten veit vi at antallet gymnas som skal drive forsøk etter Gjelsvik-komiteens innstilling også vil øke betraktelig. Den nye normalplanen for grunnskolen forutsetter 5 dagers uke med 30 timer pr. uke, dvs. nedsettelse av timene for elevene med 1/6 sammenliknet med nå. Gymnas med reformer etter mønster av Gjelsvik-komiteen får også 5 dagers uke. Det er også planlagt at alle Oslo-skolene skal få det fra 71/72.

Når vi ser på disse fakta skjønner vi at det er nødvendig at kampen mot 5 dagers uka *begynner nå!* Vi kan ikke sitte med hendene i fanget og se på at lærernes og elevenes arbeidsvilkår forverres. For kort å oppsummere hva 5 dagers uke vil bety for lærere og elever. For lærere: Dersom 30 timers alternativet blir innført (noe

som etter all sannsynlighet vil bli tilfelle) vil det bli behov for 1/6 færre lærerstillinger i den norske skolen. Arbeidsbyrden vil øke betraktelig. For elevene: Timetallet i mange fag vil bli skåret ned, men pensum vil stå uforandret. Dette betyr også økt arbeidspress for elevene. Statens motiv for å innføre 5 dagers uke er å minske kostnadene til skoleverket.

I Porsgrunn var 5 dagers uka planlagt innført, men lærerne gjennomskuet kommunens planer om sparing, og innså at dette vil gjøre forholda i skolen verre for alle. De gikk til kamp og stilte opp klare krav. Elevene støtta aktivt opp om lærerne, de arrangerte møter hvor både lærere, elever og foreldre var til stede. Videre arrangerte de underskriftskampanje mot 5 dagers uke, slik den var planlagt innført blant elevene. Flesteparten av elevene skrev under. Dette førte til at kommunen måtte oppgi sine opprinnelige planer om å innføre 5 dagers uke fra dette skoleåret av. Dette ble forhindret nettopp ved at lærere og elever tok kampen opp i tide, og fordi det var enhet mellom lærere og elever på dette spørsmålet.

Når vi ser de planene skolemyndighetene har for skoleåret 71/72 må kampen på den enkelte skole begynne nå. Det må framsettes klare krav som viser hvor vi står i denne saka.

TIL KAMP MOT 5-DAGERS UKA NÅ!

ENHET ARBEIDERE - ELEVER - LÆRERE

Under streiken ved Oslo Sporveier hengte noen elever opp plakater og løpesedler på Oslo Katedralskole til støtte for sporveisbetjeninga. Mens alle andre plakater har pleid å få henge i fred, ble disse fjernet av skoleledelsen. Elevene protesterte, og forlangte å få plakaten tilbake, men fikk ikke noe skikkelig svar.

Da et møte med to representanter fra sporveisbetjeninga skulle holdes og inn-samlingsaksjon startes, stengte skoleledelsen uten forvarsel av både møtelokalet og elevenes eget arbeidsrom på skolen, slik at møtet måtte holdes i skolegården. Møtet vedtok en støtte-

resolusjon til de streikende arbeiderne. Men samtidig ble to elever «utelukket» noen dager og truet med videre utvisning fordi de hadde deltatt i støttearbeidet.

Det var altså en støtteaksjon for en *streikekamp* som skoleledelsen forsøkte å hindre. Ved at skoleledelsen slik nektet elevene å støtte sporveisbetjeninga, kastet den plutselig den liberale maska og avslørte åpent skolens klassekarakter.

Men som takk for elevenes støtte hadde sporveisbetjeninga lovet støtte til gjengjeld – om nødvendig. Da utvisningene

forts. s. 11

Fra møtet med representant fra Sporveien. Møtet måtte holdes i skolegården, da rektor nektet elevene lokaler.

KLIPP & KOMMENTAR

AVSKAFFING AV KARAKTERENE – EN ILLUSJON

Fra skolemyndighetenes side blir det stadig hevdet at karakterene i skolen er i ferd med – og i framtida skal bli avskaffet. I Aftenpostens kveldsnummer 15/9 1970 leser vi på lederplass: »Den helt karakterfrie skole er etter vår oppfatning en illusjon fordi konkurranse i ethvert samfunn, og uansett dets politiske grunnlag er et uunnværlig incitament. Det må bare finne sted en viss avveining av i hvilken grad og på hvilke tidspunkter man skal slippe den til i skolen. Det er det som er i ferd med å skje, og det er gledelig.»

Vi er enige med Aftenposten i at den helt karakterfrie skolen er en illusjon – i det kapitalistiske samfunnet. Om hvordan karakterene blir avskaffet under sosialismen, kan du lese i Til Kamp nr. 3.

»LATSKAP»

Fra »Klipp & Kommentar»-spalta i »Røde Garde» (Organ for SUF(m-l)) har vi henta følgende:

Vi har vent oss til å få høre litt av hvert fra NGS-kanten. NGS-ledelsens »ovenfra-og-nedad»-holdning har ergra mang en »menig» elev som har komme i kontakt med dem. Men at en belærende NGS-pekefinger ber oss være flinke til å gi u-hjelp eller ber elevene slutte å røyke er en ting. Virkelig ille blir det når vanlige elever blir fortalt at de er late. Dette er faktisk hva vi nå får høre.

På forsida av Dagbladet for 8. oktober lyser overskriften »LATSKAPEN UTBREDT BLANT SKOLEELEVER» mot oss. Under får vi ei forklaring på overskriften. Det er lederen for årets Operasjon Dagsverk, Lars Løvold, som

uttaler seg til Dagbladet: »Av landets vel 200 000 gymnas- og ungdomsskoleelever var det bare vel 20 000 – 10 prosent – som i fjor var villig til å slå et slag for 'Operasjon Dagsverk', kan han fortelle, og konkluderer med at »det er derfor tydelig at latskapen er utbredt blant skoleelevene.»

Når elevene ikke deltar i det NGS'erne mener de bør, er de altså late. Sjølsagt er det *elevene* det er noe galt med – ikke aksjonen.

Vi kunne antyda overfor NGS'erne andre årsaker til »latskapen», f. eks. kunne det jo tenkes at elevene ikke hadde store tiltroen til den »u-hjelp» Operasjon Dagsverk har representert. Eller at tilliten til og troen på NGS-ledelsen vakler? – Men vi på vår side gidder ikke å prøve å forklare NGS'erne dette. Vi bidrar med vår »latskap».

»KVASSARE TENKING»

I »-folket» organ for avholdsfolkets landsnemnd – kan vi lese: » Automasjonen i næringslivet vil krevje større presisjon og kvassare tenking av folk, slik vi kjenner det frå trafikken, sa Kyrkje- og undervisningsminister Kjell Bondevik i ein tale i Sandnes nyleg.»

Denne uttalelsen er ganske betegnende for myndighetenes holdning til alkohol- og narkotikaproblem. Årsaken til at det blir gjort noe med problemet er næringslivets krav til »større presisjon og kvassare tenking», og *ikke* at folk på grunn av misbruk får en passiv holdning til samfunnet og blir politisk sløve.

RØDE GARDE (organ for SUF(m-l)) nr. 3/70 har kampen mot dyrtid og EEC som hovedoppslag. Som organ for et marxist-leninistisk ungdomsforbund henvender bladet seg i første rekke til ungdommen, som må reise kampen ikke bare på arbeidsplassene, men på skolene, på universitetene og blant soldatene. Bladet tar for seg rasjonaliseringa i utdanningsvesenet, og hvordan denne forsterkes i EEC. Røde Garde rapporterer at kampen mot EEC og dyrtid allerede er i gang på universiteter og skoler.

Viktig er også artiklene om militærpolitikken, der SUF(m-l)s linje forklares.

Røde Gardes adresse er Boks 6151 Etterstad, Oslo 6. Postgiro 20 60 68. Et årsabonnement koster kr. 7.

»OROVÄCKANDE» STÖTTE

Da det svenske KFML stilte til valg nå i høst, var det Clarte-forbundet – det marxist-leninistiske ungdomsforbundet der borte – som representerte ML-linja på skolene. I Sverige arrangeres det i samband med valget et såkalt »skolval», der elevene går hen og stemmer på de forskjellige partiene. Om resultatene av dette valget

leser vi i ungdomsforbundets blad Clarte. Marxist-leninistene fikk 4,4 prosent av stemmene over hele landet, det vil si at bortimot 18 000 elever stemte med KFML. I Stockholm stemte hele 8,2 prosent med ML-erne. Disse resultatene har heller ikke gått borgerne forbi.

clarté

»Det är oroväckande att ett så klart odemokratiskt parti som Kommunistiska Förbundet marxist-leninisterna lyckades vinna ungefär 15 000 elever i landet», skriver avisa Dagens Nyheter den 23. september. Vi er enig med avisa (selv om den har lagt en liten »vri» på stemmetallene), for borgerne er det uten tvil »oroväckande». For oss derimot er det en gledelig nyhet, som viser at de svenske kameratene er i framgang på skolene.

TIL KAMP

Skoleavis for Sosialistisk Ungdomsforbund (marxist-leninistene).

Vi har marxismen-leninismens våpen med kritikk og sjølkritikk. Vi kan kvitte oss med dårlige vaner og beholde de gode.

Avisas adresse er: TIL KAMP
c/o KLASSEKAMPENS DISTRIBUSJON,
Boks 6159 Etterstad, Oslo 6.
Ansvarlig red.: Harald Minken.

Trykt i offset hos A/S Duplotrykk.

EEC-DYRTID:

OPPRETT AKSJONSKOMITEER PÅ SKOLENE!

I høst innleder den norske regjeringa forhandlinger om EEC-medlemskap. Marxist-leninistene har i sin propaganda og agitasjon klart pekt på hvilke alvorlige følger et medlemskap i EEC vil få for det norske folket. (Se f. eks. arbeideravisa *Klassekampen*)

Hva vil norsk EEC-medlemskap bety for elevenes spesielle situasjon? – Vi må ta utgangspunkt i at skolebyråkratiet i dag spille en rolle som løpegutter for monopolkapitalen. De rasjonaliserings-tiltaka som elevene i de siste åra er blitt utsatt for er gjennomført etter ønske og press fra næringslivet, slik det går klart fram av f. eks. Gjelsvik-komiteens innstilling.

Ved et EEC-medlemskap vil de store utenlandske monopolselskaperes makt over staten og dermed også over skolen bli skjerpet. Kapitalistene vil kunne sitte i Brussel og avgjøre hva slags arbeidskraft som skal utdannes på skolene i Norge og rasjonaliseringa vil bli drevet enda mer intenst.

Dette er noe av bakgrunnen for at elever på enkelte Oslo-skoler har gått i gang med arbeidet for å opprette en komite på skolen mot EEC og dyrtid. Skal en slik komite bli slagkraftig, må den forberedes grundig på forhånd.

Det må skapes et grunnlag blant elevene ved aktiv anti-kapitalistisk agitasjon på saker som prisstigning, dyrtid og rasjonaliseringsframstøt. Vi må føre kampen mot

rasjonaliseringa videre og peke på at denne kampen vi bli enda hardere og vanskeligere ved et norsk EEC-medlemskap. Derfor er kampen mot rasjonaliseringsframstøta og EEC to sider av samme sak. Kampen mot EEC vil styrke kampen mot rasjonaliseringsframstøta!

NEI TIL NORSK EEC-MEDLEMSKAP!

OPPRETT AKSJONSKOMITEER MOT EEC OG DYRTID!

**Kamp nå mot
EEC og dyrtida!**

**Plots saka i din organisasjon!
Organiser lokale aksjonskomiteer!
Enhver gir seier!**

